

handling. Om man kan komme til en saadan, kan jeg ikke sige Noget om, naar man har en Fiskerilov, vil man i alt Fald være nærmere derved, end naar man ikke har en saadan. Endringsforslaget haaber jeg som sagt vil blive forkastet, hvis da ikke det ærede Medlem efter de Antydninger, der er fæstet, vil tage det tilbage; det er vel egentlig nærmest stillet for at kunne reise dette Spørgsmaal. — Den ærede Ordfører har givet en Oversigt over de ingenlunde betydelige Forslag, der ere vedtagne i det andet Thing, og jeg anser det derfor ikke for nødvendigt for mig at komme nærmere ind derpaa. Jeg kan i det Hele taget kun erklære, at hvad den ærede Ordfører har sagt i denne Retning, er rigtigt og vistnok ogsaa tilstrækkeligt, jeg har i alt Fald ikke skjønnet, at noget væsentligt Punkt var forbigaaet. Der foreligger jo kun foruden det al omtalte et Endringsforslag til en ny Affattelse af § 6. Ærede Medlemmer ville jo kunne erindre, at jeg altid har haft nogen Betænkelse ved § 6, og jeg har egentlig henstillet, hvorledes Thingene kunne enes om den. Om dette Forslag vil jeg sige, at jeg vel mener, at der er et Par Forskjelligheder fra det, der nu er vedtaget i Landstinget. Der er strax i Begyndelsen en i alt Fald tilspindende Forskjel, idet der her forudsættes en positiv Handling fra vedkommende Strandbredeiers Side, som ikke er forudsat i Landstingets Affattelse, men jeg tror ikke, at den har stor eller praktisk Betydning. Derimod er den mere reel længere nede i Stykket, hvor der staar, at i alle Tilfælde, hvor der skjønnes, at der ingen Ulempe er fæstet, bliver der heller ingen Erstatning givet. Jeg maa tilstaa, at jeg anser det for tvivlsomt, om det er nødvendigt at indsætte en saadan Bestemmelse, men paa den anden Side, sætter man Pris paa, at den staar der, kan jeg ikke fra mit Standpunkt se, at der kan være nogen særlig Grund til at modsætte sig det. Mit Synspunkt lige overfor dette Forslag er følgende, sagt i al Korthed. Hvis man overhovedet kan gaa ind paa at tage § 6 med det Indhold, som her er Tale om, kan jeg ikke skjønne, at det, der her er foreslaaet, differerer saa væsentlig fra det, der er vedtaget af Landstinget at der for mig er nogen Grund til at tage noget særstandpunkt til det ene eller andet af disse Forslag. Jeg kan ikke se, at dette Thing vil vinde Noget ved at faae det vedtaget, og jeg kan heller ikke se, at det andet Thing vil have nogen særlig Grund til at sætte i høi Grad mere Pris paa den ene Redaktion end den anden. Om man vil tage det ene eller det andet af Forslagene,

skal jeg ganske henstille til begge Things Afgjørelse, og det kan jeg gjøre efter den Stilling, jeg i det Hele taget har taget til Paragrafen: Det er som sagt foruden den førstnævnte den eneste Endring, der er stillet, og da de fremkomne Udtalelser ikke give mig Anledning til Bemærkninger, kan jeg slutte hermed. Jeg vil naturligvis sætte særlig Pris paa, om det kunde lykkes i Enighed at gennemføre en Fiskerilov. Jeg tror, at det vil anerkjendes, at Landstinget i en sjelden Grad hurtigt og sikkert har taget Stilling til dette Lovforslag, jeg tror det er sjældent, at man har set et saa stort Gemne blive fremmet saa hurtigt som dette, idet man har set det igjen inden 8 Dage efter at det har forladt Thinget.

Leth: Naar vi nu her i Folkethinget staa forhaabentlig paa det aller sidste Trin af de mange og lange Forhandlinger, der i en Række af Aar have været førte om denne Sag, tror jeg, at det kunde være paa sin Plads, om jeg i det Mindste mindede om den, den 31te Mai 1873 nedsatte Fiskerikommission og dennes nu afdøde Formand, Virkedommer Fjeldler. Det var med en særdeles Nidkjærhed og Kjærlighed, at den afdøde Fiskerikonjulent omfattede denne Sag, og om det end er saa, at det Arbejde, der væsentligst skyldes ham i Kommissionens Betænkning, nu er undergaaet væsentlige Modifikationer, tror jeg dog ikke, det bør glemmes, at det dog er dette Arbejde, som ligger til Grund for det foreliggende Lovforslag, paa hvilket dette er bygget.

Det foreliggende Lovforslag er ikke efter min Mening feilfrit, det er efter min Mening saaledes, at man maa sige, at paa et eller andet, maaste paa flere Punkter ville Endringer vise sig ønskelige, saa at der vil vise sig Nødvendighed for atter at tage Fiskerisagen frem. Dette Forslag er ikke heller af en saadan Bestaffenhed, at jeg i det Hele kan anse det for heldigt, men jeg mener, at det maa anerkjendes, at Fiskerikommissionen i 1873 den Gang arbejdede under særdeles vanskelige Forhold, og navnlig under Trykket af en stærk Bevægelse, som var reist mellem Fiskerne imod det Redskab, som har vist sig at være Fiskernes bedste Hjælp. Hvad man den Gang — ikke enstemmig, men med meget stort Flertal — frabad sig og udbad sig Bestyttelse imod, har man senere set, at de Samme have bedet om netop at maatte beholde, efter at de have forsogt det. Meningerne om det store Spørgsmaal: Hvorvidt man ved menneskelige Kræfter udvirke Noget med Hensyn til en Formindskelse eller Konservering af Fiskebestanden i